

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411010127
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5411010127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2014 v Žiline, o odvolaní obžalovaných A. Q. a P. Q. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/55/2011 zo dňa 24.10.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/55/2011 zo dňa 24.10.2013.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaných

A. Q., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom R. B., Ul. L.-
W.. XXXX/XX

P. Q., nar. XX.XX.XXXX v R. B., trvale bytom R. B., L.- W.. XXXX/XX

podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, sp.zn. Pv 341/09 zo dňa 22.6.2011 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nátlaku podľa § 192 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že:

od júla 2006 do 30.11.2006 v priestoroch rodinného domu č. XX na ul. L. v R. B., napriek uzavretej rodinnej dohode zo dňa 19.10.2002, podľa ktorej prisľúbili, že po odkúpení domu č. XX na L. ulici v R. B. od rodičov obvineného A. Q. - G. Q., nar. X.X.XXXX a J. Q., nar. XX.X.XXXX, majú títo právo doživotného bývania na prízemí uvedeného domu, po predchádzajúcich vulgárnych osloveniach a schválnostiach, nútili G. Q. a J. Q., aby vypratali špajzu, ktorú užívali, s čím nesúhlasili, v dôsledku čoho obvinená P. Q. oznámila G. Q., že ju vystahuje do pivnice a že predmetný dom predá, na základe uvedeného G. Q. špajzu prenechala obvineným, v dôsledku čoho obvinený A. Q. nechal vymurovať priečku, ktorá oddeľovala časť domu, v ktorej bývali G. a J. Q., následne ich obvinení nútili, aby sa z domu vystažovali z dôvodu rekonštrukcie, s čím nesúhlasili, preto im obvinení veci vyniesli na dvor, vymenili zámok na vchodových dverách, avšak kľúče od domu G. a J. Q. neodovzdali, dňa 18.11.2006 obvinená P. Q. vyvesila na dom plagát o jeho predaji, pričom vedela, že G. a J. Q. sa nemajú kde presťahovať, uzamkla pivnicu, čím im znemožnila prístup k vykurovaciemu telesu a tým vykurovanie obývaných priestorov, dňa 24.11.2006 obvinená P. Q. vypla prívod elektrickej energie a v priestoroch, ktoré užívala G. a J. Q. začala vytrhávať podlahu a obklady, v dôsledku čoho uvedený dom G. a J. Q. opustili,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených G. Q. a J. Q. s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín boli A. Q. a P. Q. uznaní vinnými z prečinu nátlaku podľa § 192 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b), c), f) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b), c), f), g) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

od júla 2006 do 30.11.2006 obmedzovali matku obžalovaného G. Q., nar. X.X.XXXX (ďalej len „poškodená“) vo výkone jej vlastníckeho práva k rodinnému domu súpisné č. XXXX na L. ulici v R. B., ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, k.ú. R. B. (ďalej len „rodinný dom“), a to najmä tým, že:

- obžalovaní sa nasťahovali natrvalo do rodinného domu napriek výhradám poškodenej k rozsahu a k spôsobu užívania priestorov nimi v rodinnom dome,
- obžalovaní začali vykonávať rekonštrukciu rodinného domu napriek nesúhlasu poškodenej so spôsobom jej realizácie,
- obžalovaní opakovane obmedzovali prístup poškodenej do viacerých častí a priestorov rodinného domu,
- obžalovaní v auguste 2006 žiadali poškodenú, aby vypratala ňou obývané priestory kvôli nimi plánovaným stavebným prácam,
- obžalovaní dňa 1.9.2006 bez predchádzajúceho upozornenia vyniesli viaceré veci poškodenej z pivnice na dvor pred rodinný dom, a napokon obžalovaní tieto veci naložili do kontajnera a odviezli preč,
- obžalovaní v mesiacoch október a november 2006 opakovane prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzývali poškodenú, aby sa z rodinného domu vystažovala,
- obžalovaní sa pokúšali predat' rodinný dom cez realitnú kanceláriu,
- obžalovaná dňa 19.11.2006 vyvesila na rodinný dom plagát inzerujúci predaj rodinného domu,
- obžalovaná dňa 22.11.2006 zamkla pivničné priestory, čím znemožnila poškodenej prístup k vykurovaciemu telesu, a tým aj vykurovanie nimi obývaných priestorov a ohrev vody,
- obžalovaná dňa 23.11.2006 neumožnila opravu prerušenej pevnej telefónnej linky do priestorov obývaných poškodenou,
- obžalovaná dňa 24.11.2006 vypla prívod elektrickej energie v priestoroch obývaných poškodenou,
- obžalovaný dňa dňa 25.11.2006 vypol prívod plynu do priestorov obývaných poškodenou,
- obžalovaná dňa 27.11.2006 začala vytrhávať podlahu a obklady stien v miestach nachádzajúcich sa v bezprostrednej blízkosti priestorov obývaných poškodenou,
- obžalovaná dňa 28.11.2006 pokračovala v búracích prácach, a tak poškodená rodinný dom opustila a obžalovaní takto voči poškodenej konali, hoci vedeli, že do katastra nehnuteľností boli ako bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu zapísaní na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.11.2002, ktorú nepodpísali, teda vedeli, že zmluva je neplatná a vlastníčkou rodinného domu je aj naďalej predávajúca, t.j. poškodená, ktorá bola dovtedy ako vlastníčka rodinného domu zapísaná v katastri nehnuteľností.

Za tieto prečiny bol každému podľa § 192 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. c), h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody im bol podmienenčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola každému určená skúšobná doba 3 roky. Zároveň podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. okresný súd obžalovaným prikázal vystažovať sa z rodinného domu súp. číslo XXXX na L. ulici v R. B., ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, k. ú. R. B., a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Okrem toho im bola uložená povinnosť písomne sa ospravedlniť G. Q., nar. X.X.XXXX v R. B., trvale bytom R. B., L. ulica č. XXXX, a to v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, a tiež im bola uložená povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe priebežnej kontrole zo strany probačného a mediačného úradníka ohľadom plnenia uvedených povinností. Súčasne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení G. Q. a J. Q. odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní. V podaní, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 20.1.2014, prostredníctvom obhajkyne odvolanie písomne odôvodnili. Tvrdili, že okresný súd tak ako v predchádzajúcom konaní, i v tomto konaní vyhodnotil dôkazy neobjektívne a jednostranne. Vyslovili dôvodné podozrenie zo zaujatosti súdu. Namiesto toho, aby súd skúmal okolnosti týkajúce sa vyhotovenia spornej kúpnej zmluvy a jej obsahu, porovnával a vyhodnocoval výpovede obžalovaných a poškodenej v súvislosti aj s listinnými dôkazmi. Doslova „zneužil“ inštitút neplatnosti právneho úkonu a dôkaz, ktorý mal byť potvrdením ich obrany, vyhodnotil v ich neprospech. Okresný súd v tejto súvislosti opomenul vyhodnotiť dôležitú okolnosť, a to, že neplatnosti právneho úkonu sa nemôže dovolávať ten, kto ju spôsobil. Ak by sa tento záver mal zákonným spôsobom aplikovať v rámci trestnoprávnej zodpovednosti, nie je možné v zmysle zásad trestného konania, aby úmyselné protiprávne konanie poškodenej bolo vyhodnotených výlučne v jej prospech, a výlučne v neprospech obžalovaných. Podľa odvolateľov okresný súd sa neriadil závermi rozhodnutia krajského súdu a pod zámienkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu uznal ich vinnými z pôvodne žalovaného protiprávneho konania, ktoré vzhľadom na jeho závery po „kozmetickú úpravu“ prekvalifikoval tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Okresný súd žiadnym zákonným spôsobom nevyhodnocoval podstatnú skutočnosť, ktorá bola preukázaná, a to falšovanie ich podpisov na predmetnej kúpnej zmluve. Súd úplne odignoroval ich tvrdenie, že podpisovali kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol rodinný dom, pozemok pod ním aj okolo neho, a išlo o zmluvu bez akýchkoľvek obmedzení. Odignoroval aj skutočnosť, že všetky záležitosti okolo zmlúv vybavovala poškodenej. Dokazovanie preukázalo, že poškodenej, jej deti a ďalší príbuzní ich nútili rôznymi formami podpísať tzv. rodinnú dohodu, aby okrem iného pri predaji nehnuteľnosti bolo zmluvne zabezpečené doživotné bývanie poškodenej. Bolo tiež preukázané, že takúto dohodu odmietli podpísať. Aj napriek tomu poškodenej uzatvorila s nimi kúpnu zmluvu, ktorá neobsahovala voči nim žiadne záväzky. Sama poškodenej to odôvodnila tým, že bolo potrebné investovať do rekonštrukcie domu, sama peniaze nemala, a ostatní príbuzní s tým súhlasili. Ak v skutočnosti bola na zavkladovanie predložená kúpna zmluva s iným obsahom zaväzujúca ich k doživotnej opatere poškodenej, a poškodenej umožňovala doživotné bývanie, pričom bolo zákonným spôsobom preukázané, že ich podpisy na predmetnej zmluve sú sfalšované, potom z uvedeného je zrejmé, kto mohol mať záujem na takomto postupe. I napriek tomu, že neskôr zistili, že pôvodný obsah zmluvy bol menený a boli vypracované tri rôzne zmluvy, ktoré nepodpisali, tieto zmluvy akceptovali, keďže už čerpali úver, začali s rekonštrukciou domu, ale najmä preto, že chceli zachovať dobré vzťahy s poškodenej a jej rodinou, a to aj potom ako poškodenej začala voči nim podnikat' rôzne protiprávne kroky. V rámci obhajoby spochybnili aj tvrdenie okresného súdu, že zmluva po povolení vkladu im bola zaslaná do ich vlastných rúk. Podpisy, ktoré majú potvrdzovať, že dňa 20.11.2002 prevzali osobne kúpnu zmluvu, zaslanú Správou katastra Dolný Kubín, sa nápadne podobajú sfalšovaným podpisom na predmetnej kúpnej zmluve. Obžalovaní jednoznačne vypovedali, že predmetné podpisy nie sú ich. Ak teda im súd neveril, a ani nahliadnutie do znaleckého posudku ho nepresvedčilo o nepravosti ich podpisov, mal možnosť postupovať zákonným spôsobom a v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súd však bez akéhokoľvek dôkazu uviedol, že zmluva im bola zaslaná do vlastných rúk. Namietali tiež záver súdu, že konali voči poškodenej ľstivo, využívajúc, že táto konala v dôvere v zápis do katastra nehnuteľností, netušiac, že podpisy kupujúcich na kúpnej zmluve nie sú ich podpismi. Takýto záver je nielen nepravdivý a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ale je dôkazom o tom, že súd hodnotil dôkazy neobjektívne a jednostranne. Ďalej uviedli, že so súhlasom poškodenej odkúpili od nej rodinný dom spolu s pozemkami poškodenej a poškodenej vyplatili 800.000,- Sk. Neskôr, po zavkladovaní zmluvy sa dozvedeli, že pôvodný text zmluvy bol pozmenený v prospech poškodenej, a na zmluve boli sfalšované ich podpisy. Existuje tu opodstatnené podozrenie, že text zmluvy bol zmenený s vedomím poškodenej, a že podpisy na zmluve mohla sfalšovať samotná poškodenej, alebo s jej vedomím tretia osoba. Napriek tejto skutočnosti, danú situáciu a ich postavenie ako zákonných vlastníkov nehnuteľnosti akceptovali všetky zúčastnené strany, vrátane poškodenej. Neskôr, keď poškodenej ich obvinila zo závažného trestného činu, súd nepreveroval ich obhajobu iba konštatoval, že v prípade absencie ich podpisov ide o absolútnu neplatnosť úkonu. Konštatoval, že poškodenej o neplatnosti nevedela, nezapríčinila ju, hoci dôkazy svedčili o opaku. Súd zašiel až tak ďaleko, že hoci sú stále vlastníkami nehnuteľnosti a ich postavenie môže byť zmenené až právoplatným rozhodnutím v občianskoprávnom konaní, rozhodol o ich povinnosti sa z predmetnej nehnuteľnosti vysťahovať. Ako vyplýva z písomného odôvodnenia rozsudku, súd sa zameral jedine na otázku neplatnosti právneho úkonu, od ktorého potom odvodil aj ich protiprávne konanie spočívajúce v protiprávnom užívaní majetku poškodenej. Nepopierajú tvrdenie, že otázkou vlastníctva by sa trestný súd mohol zaoberať, avšak jedine pri dodržaní zásad trestného konania. Súd nemôže konať v rozpore s trestným kódexom. Ak by súd skutočne vykonal dokazovanie, ktoré by mu vyvrátilo zavinenie poškodenej na danej situácii, a preukázalo ich zavinenie, potom by mohol konštatovať súvislosť medzi neplatnosťou

úkonu a ich trestnou zodpovednosťou. Jednoznačne však bolo preukázané, že poškodená nikdy nespochybňovala predaj domu a zákonnosť ich vlastníctva. Vzhľadom na okolnosti celého prípadu, bolo povinnosťou súdu hodnotiť dôkazy v celom ich súhrne a neodôvodňovať protiprávnosť ich konania výlučne inštitútom absolútnej neplatnosti, ak je tu dôvodné podozrenie, že neplatnosť mohla byť spôsobená práve poškodenou. Podľa odvolateľov súd v rámci trestného konania môže síce v rámci predbežnej otázky riešiť napríklad spornú otázku vlastníctva, a to jedine v súvislosti s preukazovaním viny či neviny žalovaného skutku, avšak nemôže svojim rozhodnutím platne zasahovať do existujúcich vlastníckych práv, a bez právoplatného civilného rozhodnutia tieto ktorejkoľvek strane obmedzovať. Práve z tohto dôvodu považujú uložený príkaz sa z predmetného rodinného domu vystaňovať za nezákonný, ale predovšetkým za prejav súdu o neobjektívnosti a zaujatosti. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň žiadali, aby krajský súd v zmysle ustanovenia § 325 Tr. por. súčasne nariadil, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá iným samosudcom Okresného súdu Dolný Kubín.

Príslušný prokurátor, ani poškodená sa k dôvodom odvolania obžalovaných nevyjadrili.

Krajský súd o odvolaní obžalovaných konal na verejnom zasadnutí. Obžalovaní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnili. Súhlasili s tým, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo v ich neprítomnosti. Prítomná obhajkyňa trvala na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie podané P. Q. a A. Q. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektmi, a je dôvodné.

Predovšetkým treba uviesť, že krajský súd v predloženej veci už raz konal a rozhodol. Uznesením 2To/95/2012 zo dňa 31.10.2012 rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec súdu prvého stupňa vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia dotknutého rozsudku je zistiteľné, že prvostupňový súd po vrátení veci procesné chyby vytýkané odvolacím súdom odstránil a neprihliadal na tie výpovede svedkov, ktoré boli vykonané skôr, než bolo obžalovaným oznámené uznesenie o vznesení obvinenia. Následne upravil opis skutku oproti podanej obžalobe a konštatoval, že po doplnení dokazovania v zmysle pokynu Krajského súdu v Žiline bolo preukázané, že kúpna zmluva zo dňa 12.11.2002, na základe ktorej mali obžalovaní nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnému rodinnému domu je absolútne (od začiatku) neplatná. Znaleckým dokazovaním bolo totiž preukázané, že na kúpnej zmluve chýbajú podpisy obžalovaných ako kupujúcich. Ide pritom o podstatnú náležitosť takej zmluvy, a tento nedostatok nemožno nahradiť ústnym prejavom kupujúcich, či ich konkludentným konaním (§ 46 OZ). Vzhľadom na absentujúce podpisy kupujúcich na predmetnej kúpnej zmluve je táto zmluva neplatná ex tunc. Keďže ide o absolútnu neplatnosť, je súd povinný na túto skutočnosť prihliadať ex officio a nie je potrebné, aby táto neplatnosť bola výslovne deklarovaná osobitným súdnym rozhodnutím. Otázku platnosti kúpnej zmluvy riešil ako tzv. predbežnú otázku podľa § 7 ods. 1 Tr. por. Ďalej dôvodil, že zistená absolútna neplatnosť kúpnej zmluvy má zásadný vplyv na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovaným. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky z ktorých vyplýva, že otázku vlastníckeho práva je oprávnený a povinný riešiť aj tzv. trestný súd. Vzhľadom na neplatnosť kúpnej zmluvy je teda nepochybné, že obžalovaní nenadobudli vlastnícke právo k predmetnému rodinnému domu, a teda nie sú, a nikdy neboli vlastníckymi predmetného rodinného domu. Napriek tomu, že od začiatku vedeli, že kúpnu zmluvu nepodpísali, napriek tomu svojim svojvoľným konaním vystupovali sťaby vlastníckymi, a rôznym spôsobom opísaným vo výroku rozsudku sústavne, a po dlhší čas bránili poškodenej, ktorá bola vlastníčkou rodinného domu v užívaní domu, t.j. vo výkone jej vlastníckych práv.

S takýmto právnym záverom súdu prvého stupňa sa krajský súd nestotožnil. Predovšetkým treba uviesť, že kúpnu zmluvu zo dňa 12.11.2002 akceptovali všetci zúčastnení, a nikto z nich neplatnosť

zmluvy nenamietal. Dokonca ani kupujúci (obžalovaní), i keď bola pre nich nevýhodná a vedeli, že podpísali zmluvu s iným obsahom. Daný stav akceptovali, vyhovoval ich skutočnej vôli a oprávneným požiadavkám. Daný stav akceptovala aj predávajúca - poškodená G. Q., čo odôvodňovala tým, že dom potreboval rekonštrukciu, sama peniaze nemala a napriek tomu, že bola výlučnou vlastníčkou rodinného domu, s predajom domu súhlasili i ostatní príbuzní. Napriek tomu, že tento stav nebol v súlade s formálnymi požiadavkami - náležitosťami, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť právneho úkonu, samotná predávajúca, ale ani nikto z účastníkov nenamietal platnosť tejto kúpnej zmluvy, a ani sa nedomáhal žiadnej nápravy. Nikto z účastníkov neprejavil naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dotknutej zmluvy tak ako to požaduje ustanovenie § 80 písm. c) O.s.p., a uvedené je potrebné skúmať v širšom rozsahu v občianskoprávnom konaní. Nenaplnenie formálnych náležitosti právneho úkonu nemusí mať vždy za následok jeho neplatnosť. Z týchto dôvodov považoval krajský súd záver prvostupňového súdu vyslovený v odôvodnení napadnutého rozsudku o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 12.11.2002 za predčasný, presahujúci rámec trestného konania a nezodpovedajúci skutočnému prejavu vôle predávajúcej G. Q. dom predať a kupujúcich dom kúpiť. Navyše treba pripomenúť, že nehoda zúčastnených v predloženej veci, teda obžalovaných a poškodenej spočívala nie v otázke vlastníctva k dotknutej nehnuteľnosti, ale v otázke doživotného bývania a opatere poškodenej G. Q.. Obžalovaní od samého začiatku tvrdili, že takýto osobný záväzok voči poškodenej v písomnej podobe neexistoval. Rodinnú dohodu ani kúpnu zmluvu s takýmto obsahom nikdy nepodpísali. Ich tvrdenie je v zhode s dôkaznými prostriedkami vykonanými pred prvostupňovým súdom, a nijakým dôkazom ani spôsobom nebolo preukázané iné.

Ak súd prvého stupňa po zhodnotení dôkaznej situácie oproti obžalobe upravil skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, postupoval v rozpore s ustanovením § 278 ods. 1 Tr. por. Rámec činnosti súdu, ktorý sa nemôže prekročiť, tvoria údaje uvedené v obžalobe (§ 235 písm. c/ Tr. por.), ktoré okrem iného obsahujú identifikačné údaje o skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný. Súd môže konať a rozhodovať iba o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie.

Podľa názoru odvolacieho súdu konajúci súd úpravou skutku oproti obžalobe prekročil hranice akceptovateľnosti úpravy skutku tak, aby bola zachovaná jeho totožnosť, pričom okolnosti uvedené v napadnutom rozsudku v opise skutku nikdy neboli predmetom trestného stíhania obžalovaných, a nikdy im takto nebolo vznesené obvinenie. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku je evidentné, že prvostupňový súd upravil skutok tak, aby zodpovedal výsledku vykonaného dokazovania, a jeho právnym záverom ohľadne vyriešenia predbežnej otázky o platnosti kúpnej zmluvy. Zrejme si neuvedomil, resp. prehliadol, že obžalovaným nikdy nebolo vznesené obvinenie z dôvodu, že by mali obmedzovať alebo porušovať vlastnícke práva poškodenej, pričom pri vznesení obvinenia bol právny a skutkový stav presne opačný, pretože za vlastníkov rodinného domu boli považovaní práve obžalovaní. Prvostupňový súd takouto úpravou skutku vytvoril skutok nový, nezodpovedajúci skutku zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., pre ktorý im bolo uznesením zo dňa 11.12.2009 vznesené obvinenie. Tým, že podstatným spôsobom zmenil samotnú podstatu skutku, pre ktorý im bolo vznesené obvinenie, porušil totožnosť skutku a postupoval tak v rozpore s ustanovením § 278 ods. 1 Tr. por. Treba uviesť, že v posudzovanej veci skutok obžalovaných vymedzený v citovanom uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 11.12.2009 (č.l. 67) obsahuje výlučne také skutkové okolnosti, ktoré majú vzťah k znakom skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. Následne boli obžalovaní upozornení na zmenu právnej kvalifikácie tak, že skutok bude ďalej posudzovaný aj ako prečin nátlaku podľa § 192 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. Následne v obžalobnom návrhu prokurátora Pv 341/09 zo dňa 22. júna 2011 prokurátor pojal do opisu skutku i rodinnú dohodu zo dňa 19.10.2002, podľa ktorej mali poškodení A. Q. a G. Q. právo doživotného bývania v dotknutej nehnuteľnosti a na základe tejto skutočnosti, okrem už uvedeného prečinu nátlaku, navrhol kvalifikovať konanie obžalovaných aj ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Prvostupňový súd upravil priebeh skutku v napadnutom rozsudku tak zásadným spôsobom, že zmenil jeho samotnú podstatu a vytvoril skutok nový, pre ktorý obžalovaným A. Q. a P. Q. nikdy nebolo vznesené obvinenie, a pre takýto skutok nikdy neboli trestne stíhaní.

S poukazom na uvedené krajský súd po prieskume predloženej veci uzatvára, že skutkový dej uvedený v obžalobe prokurátora Pv 341/09 zo dňa 22.6.2011 sa síce stal, ale nie je trestným činom. Odvolanie

obžalovaných bolo dôvodné, a preto krajský súd postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. ich spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. ak súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, rozhodne o nároku poškodeného vždy tak, že ho s nárokom na náhradu škody odkáže na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom. S poukazom na citované právne ustanovenie, krajský súd o nároku poškodených rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.